

La doctora en filologia catalana Sofia Masegosa parla de l'obra de Blasco Ibañez (1867-1928)

 forum.ad /

Teresa Ventura

16/11/17
7:00

En commemoració del 150 aniversari del naixement de l'escriptor valencià Vicente Blasco Ibañez (1867 – 1928), la Societat Andorrana de Ciències (SAC) va convidar a la Doctora en filologia catalana i traductora Sofia Masegosa a una conferència titulada “Les novel·les valencianes de Blasco Ibañez”.

Va ser dins el 33è cicle de conferències que la SAC organitza assiduament al Centre Cultural La Llacuna d'Andorra la Vella (13.11.2017).

Va presentar l'acte l'Àngels Mach, presidenta de l'entitat organitzadora, que va introduir Blasco Ibañez dient que a part d'escriptor, l'autor també era periodista i tenia estudis d'advocat, una activitat que no va exercir.

La conferenciant Sofia Masegosa va fer els agraïments a la SAC per aquesta oportunitat de parlar d'un escriptor tan apreciat per ella com és Vicente Blasco Ibañez, i va repasar quasi totes les obres del insigne autor.

Sofia Masegosa, que també es llicenciada en filologia hispànica, entre altres coses, va remarcar l'entorn en el qual estaven escrites cadascuna de les obres quasi sempre vinculades a la terra valenciana. Va destacar en les celebracions al carrer com el Nadal i les processons del Corpus Cristi.

Va fer referències als personatges i va situar l'acció literària en un entorn on les aparences eren més importants que la realitat, a través d'una de les primeres obres “Arroz i tartana” (1894) , en la qual l'autor fa una crítica als que podriem dir “nous rics”, els quals no aporten res a la societat. “Arroz i tartana”, primer s'havia publicat en capítols al Diari “El Pueblo” del qual ell mateix n'era el fundador i director. Va editar-se des del 1894 fins al final de la guerra del 1939. Recordem que Blasco Ibañez també era periodista.

A l'any 1895, Blasco Ibañez va escriure la segona novel·la amb el títol de “Flor de Maig”, on parla dels homes del mar i on inicia el seu cicle costumista.

A “La barraca” (1898) Blasco Ibáñez tracta d’analitzar la psicologia col·lectiva, i la narrativa “Entre naranjos ” (1900) que es desenvolupa a Alzira, es considerada la més cosmopolita de les seves obres. L’autor ens parla d’una cantant, la soprano Leonora Moreno, on el protagonista ha d’escollir entre l’amor de l’artista i la herència de la fortuna familiar. Aquesta novel·la s’enmarca dins la tradició de la narrativa romàntica. Com d’altres obres del mateix autor, al seu dia va ser portada al cinema amb notable èxit.

“Sonnica la cortesana” (1901), és una novel·la històrica que ens transporta a l’any 218 aC, amb el rerefons del setge de Sagunto pels cartaginesos a les ordres del general cartaginès Aníbal (247 aC – 183 aC).

A “Cañas i barro” (1902) Blasco Ibáñez recupera el naturalisme a través de les seves visions descriptives de l’alfufera valenciana. Inclou la seva opinió de la Comunitat dels pescadors i ens apropa el món rural valencià i els seus conflictes.

S’ha de dir que la conferenciant Sofia Masegosa, va acompanyar la seva xerrada amb imatges filmades en els entorns valencians on transcorren la majoria dels fets novel·lats per Vicente Blasco Ibáñez.

Va destacar el Tribunal de les Aigües, una societat de les més antigues d’Espanya, i que va nèixer a l’entorn de l’any 1250, amb una normativa que fou establerta pel rei Jaume primer (1208 – 1276).

En una altra línia, deixant a banda el seu paper com a polític, em permeto afegir que diversos especialistes diuen que Blasco Ibáñez era un gran admirador de Richard Wagner (1813 – 1883). Per això l’escriptor va posar als seus fills noms wagnerians. L’òpera “Sigfrid” es la tercera obra de la tetralogia del gran compositor, amb llibreto escrit en alemany pel propi Wagner (1876). Està inspirada en un poema medieval anònim, i de fet, Wagner va posar al seu propi fill també el nom de Sigfrid.

Resumint, un passeig per la vida i obra de Vicente Blasco Ibáñez, que la doctora en filologia catalana Sofia Masegosa i Gayo, ens ha posat al nostre abast en una trobada cultural molt interessant, organitzada, com hem dit abans per la SAC, dins del seu 33è cicle de conferències del 2017.

Teresa Ventura

